

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/245/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113208535
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1113208535.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci žalobkýň: 1/ N.. T. R., B.. X.XX.XXXX, X. B. XX, X., 2/ T.Á. Č., B.. XX.X.XXXX, X. B. XX, X., obidve zastúpené JUDr. Ivanom Jánošíkom, advokátom, sídlo Klincova 35, Bratislava, proti žalovanej: N.. L. G., B.. XX.X.XXXX, X. L. L. XX, L., zast. VIVID LEGAL, s.r.o., Plynárenská 7/A, Bratislava, IČO: 36 807 915, o vylúčení veci z exekúcie, na odvolanie žalobkýň proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27. marca 2018 č.k. 15C 51/2013- 67 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z m e ň u j e a žiadnej zo sporových strán nepriznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie napadnutým uznesením priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania a náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyniam v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesením zo dňa 14.1.2015 č.k. 15C 51/2013- 31 konanie zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby s odôvodnením, že došlo k výmazu neexistujúcich rozostavaných bytov, čím došlo k zmene spoluvlastníckeho podielu a predmet sporu zanikol. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyniam náhradu trov konania vo výške 275,16 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia podľa § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s odôvodnením, že žaloba bola podaná dôvodne, avšak žalovaná nezavinila späťvzatie žaloby a zastavenie konania. Uviedol, že v tomto uznesení poukázal na predmet podanej žaloby a súvisiace konania, ktoré iniciovali žalobkyne konania vedené na OS Bratislava II sp. zn. 21C 132/2010, sp. zn. 10C 157/2010 a sp. zn. 6C 158/2010 a viedli k náprave údajov zápisu na LV č. XXXX Správy katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu, okres Bratislava II, obec Bratislava- mestská časť G., kat. úz. G., a tým aj nemožnosti vykonania exekúcie, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť v časti týkajúcej sa zastavenia konania.

3. Proti výroku o trovách konania podala odvolanie žalovaná, ktorá žiadala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a žiadnej zo sporových strán náhradu trov konania nepriznať dôvodiac tým, že svojim správaním neuspokojila žalobný nárok žalobkýň, naopak bola vo vzťahu k žalobnému nároku nečinná.

4. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 29.9.2017 č.k. 4Co 246/2015-55 vyššie uvedené uznesenie v napadnutej časti trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie považujúc ho vzhľadom na použitie ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. za protirečivé, rozporné a zmätočné a nesprávne posúdil procesné zavinenie zastavenia konania.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyne dňa 8.2.2018 doručili súdu podanie, ktorým sa domáhali, aby súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 256 ods. 2 Civilného sporového

poriadku (ďalej len „C.s.p.“) a žalovanú zaviazal na náhradu trov konania nesúhlasiac s názorom odvolacieho súdu. Uviedli, že vydaním poverenia pre súdneho exekútora došlo k vzniku stavu, že údajne rozostavané byty mali byť zexekvované za účelom zabezpečenia údajnej pohľadávky žalovanej, a to napriek skutočnosti, že ani jeden z 36 rozostavaných bytov neexistoval, tieto existovali len vo sfére právnej fikcie vytvorenej na LV č. XXXX, kat. úz. G.. Žalovaná mala podľa nich zrejmú vedomosť o tom, že žiaden rozostavaný byt neexistuje a napriek tomu sa domáhala uspokojenia svojich pohľadávok voči spoločnosti INTERSET Bratislava, s.r.o. a v prípade, ak by sa nedomáhali žalobou na súde poskytnutia ochrany svojim právam, došlo by k zexekvovaniu ich majetku, uspokojeniu pohľadávky žalovanej voči tretej osobe z ich majetku, pričom navrátenie do predošlého stavu by bolo vylúčené. Považovali žalobu nimi podanú dôvodne a nie z ich zavinenia zanikol predmet sporu. Mali za evidentné, že vadný stav v čase podania žaloby trval a bezdôvodne zasahoval do vlastníckych práv žalobkyň, bol v rozpore s reálnym stavom veci a existujúcou právnou úpravou.

6. Súd prvej inštancie po zrušení jeho predchádzajúceho uznesenia v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania opätovne o nich rozhodol uznesením zo dňa 27. marca 2018 č.k. 15C 51/2013-67 tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalobkyniam v rozsahu 100 %. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 470 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. a vecne tým, že žalobkyne dňa 11.9.2014 doručili súdu späťvzatie žaloby z dôvodu, že príslušný okresný úrad, katastrálny odbor dňa 20.11.2013 vykonal zápis údajov o právach k nehnuteľnostiam do katastrálneho operátu, čím došlo k výmazu neexistujúcich rozostavaných bytov, ako aj k zmene spoluvlastníckeho podielu na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20.3.2013 č.k. 21C 132/2010-167, ktorým bolo určené, že rozostavané byty neexistujú a zároveň došlo k uskutočneniu zmeny poschodia v zmysle katastrálneho zákona. Vzhľadom k tomu, že uvedeným postupom došlo k výmazu neexistujúcich rozostavaných bytov a následne k úprave podielov, predmet sporu zanikol. Hoci bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie, exekúcia je nerealizovateľná vzhľadom na faktickú a právnu neexistenciu veci, ktorá mala byť exekúciou postihnutá. Uviedol, že žalobkyne žiadali rozhodnúť o trovách konania v zmysle § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. z dôvodu, že aj rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20.3.2013 č.k. 21C 132/2010-167, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.4.2013, svedčí o dôvodnosti podanej žaloby, keďže konšatoval vadný stav tvrdý žalobkyňami. Príslušný okresný úrad, katastrálny odbor až dodatočne vykonal zápis údajov o právach k nehnuteľnostiam dňa 20.11.2013. Uviedli, že je evidentné, že vadný stav v čase podania žaloby trval a bezdôvodne zasahoval do ich vlastníckych práv, t.j. žaloba bola podaná dôvodne.

7. Súd prvej inštancie konšatoval, že riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu dospel k záveru, že o nároku na náhradu trov konania je v danom prípade potrebné rozhodnúť v zmysle ust. § 256 ods. 1 C.s.p. Vyslovil, že žalobkyne v priebehu konania vzali žalobu späť v celom rozsahu z dôvodu, že odpadol predmet konania, pričom poukázali, na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II to dňa 20.3.2013 č.k. 21C 132/2010-167 a na vykonaný zápis údajov o právach k nehnuteľnostiam príslušným okresným úradom, katastrálny odbor. Pri skúmaní procesnej zodpovednosti strán sporu pri zastavení konania mal súd prvej inštancie za to, že žalobkyne zavinili zastavenie konania, keď k späťvzatiu žaloby nedošlo v súvislosti so správaním sa žalovanej. Uviedol, že žalobkyne konšatovali, že odpadol predmet konania, avšak uvedené nemožno pričítať za zavinenie žalovanej, pričom poukázal na názor odvolacieho súdu v jeho zrušujúcom uznesení. Bol toho názoru, že ust. § 256 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktorého žalobkyne žiadali rozhodnúť o náhrade trov konania, nie je možné aplikovať na daný prípad, keďže v predmetnom konaní došlo k zastaveniu konania pre späťvzatie žaloby, teda je podľa neho potrebný postup podľa § 256 ods. 1 C.s.p. a tak skúmať zavinenie zastavenia konania a mal za to, že žalobkyne zavinili zastavenie konania. V súlade s ust. § 396 ods. 3 C.s.p. a podľa § 255 ods. 1 C.s.p. priznal žalovanej aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyniam, keďže žalovaná ako odvolateľ bola v odvolacom konaní úspešná v plnom rozsahu.

8. Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobkyne 1/ a 2/, ktoré žiadali napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie alebo vzhľadom na osobitosť prípadu a existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznať nárok na náhradu trov konania žiadnej zo sporových strán. Nesúhlasili s názorom súdu prvej inštancie a tento považovali za nesprávny. Uviedli, že vo veci samej založili nový nárok na vylúčenie veci z exekúcie na tom skutkovom a právnom základe, že bývalá Správa katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu na základe neznámeho úkonu vykonala na LV č. XXXX, kat. úz. G. zápis k 36 rozostavaným bytom na plochej streche bytového domu na ul. B. Č.. XX-XX P. X., ktoré však nikdy neexistovala ani

náznakom neexistujú. Podľa exekučného príkazu č. EX 62/2013 zo dňa 14.2.2013 vydaného Y. X. W., súdnym exekútorom, vo veci došlo k vzniku stavu, že údajne rozostavané byty, ktoré ako neskôr bolo preukázané, v údajnom vlastníctve spoločnosti INTERSET Bratislava, s.r.o. mali byť zexekvované za účelom zabezpečenia údajnej pohľadávky žalovanej, a to napriek skutočnosti, že ani jeden z 36 rozostavaných bytov neexistoval. Predmetné rozostavané byty existovali len vo sfére právnej fikcie vytvorenej na LV č. XXXX, kat. územie G., hoci plochá strecha bytového domu zostala nedotknutá a reálne nič, čo by bolo možné nazvať rozostavaným bytom, neexistovalo. Žalovaná mala podľa nich zrejmú vedomosť o tom, že žiaden rozostavaný byt na plochej streche bytového domu na B. D. Č. XX-XX P. X. neexistoval, avšak napriek tomu sa domáhala uspokojenia svojich pohľadávok voči spoločnosti INTERSET Bratislava, s.r.o. z ich majetku, pričom disponovali jednotlivými spoluvlastníckymi podielmi z celého bytového domu. Exekúcia neexistujúceho predmetu vlastníctva v zmysle zápisu v katastri nehnuteľností označeného ako „rozostavaný byt“ a k nemu prislúchajúceho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a pozemku by však spôsobila, že v skutočnosti by bola zexekvovaná reálna časť podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, ktorá im patrila. Preto ich žaloba o vylúčenie veci z exekúcie predstavovala jediný zákonný prostriedok ochrany im dostupný. V prípade, ak by sa podanou žalobou nedomáhali na súde poskytnutia ochrany svojim právam, došlo by k zexekvovaniu ich majetku, uspokojeniu pohľadávky žalovanej voči tretej osobe z ich majetku, pričom navrátenie do predošlého stavu by bolo vylúčené bez ohľadu na právny základ takto zvoleného postupu. Uviedli, že im bolo dané za pravdu, keď Okresný úrad Bratislava, Katastrálny odbor dňa 20.11.2013 vykonal zápis údajov o právach k nehnuteľnostiam do operátu katastra nehnuteľností na základe listiny č. Z-18996/13 na LV č. XXXX, kat. úz. G.. Na základe uvedeného postupu došlo k výmazu neexistujúcich rozostavaných bytov, ako aj k zmene spoluvlastníckeho podielu na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20.3.2013 č.k. 21C 132/2010-167, právoplatným dňa 18.4.2013, ktorým súd určil, že v bytovom dome na ul. B. Č. XX-XX P. X. rozostavané byty neexistujú a zároveň došlo k uskutočneniu zmeny poschodia v zmysle katastrálneho zákona. Vzhľadom na skutočnosť, že uvedeným postupom došlo k výmazu neexistujúcich rozostavaných bytov a následne k úprave spoluvlastníckych podielov bez ich zavinenia, zanikol predmet sporu, keďže tento zanikol, exekúcia vykonávaná súdnym exekútorom, v ktorej Okresný súd Bratislava I vydal poverenie na jej vykonanie, už nezasahovala do ich vlastníckych práv, nakoľko spôsob vykonávania exekúcie v zmysle exekučného príkazu č. EX 62/2013 zo dňa 14.2.2013 vydaného súdnym exekútorom bol nerealizovateľný vzhľadom na faktickú aj právnu neexistenciu veci, ktorá by mala byť súdnou exekúciou postihnutá. Nezostalo im teda nič iné ako podľa ust. § 96 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 30.6.2016 vziať žalobu v celom rozsahu späť, pričom išlo o stav, ktorý nezavinili. O dôvodnosti podanej žaloby svedčí aj skutočnosť, že žalovaná mala v danom prípade celkom zrejmú vedomosť o stave veci, konkrétne o neexistencii údajne rozostavaných bytov, avšak tvrdila, že aj keď predmet vlastníctva neexistuje de facto, minimálne existuje de iure a išlo o stav neudržateľný, a faktická neexistencia veci v danom prípade tvorila neodstrániteľnú prekážku exekučného konania. Napriek uvedenému a zrejmej vedomosti žalovanej o neexistencii akéhokoľvek rozostavaného bytu k zriadeniu exekučného záložného práva na predmetných nehnuteľnostiach došlo práve na základe návrhu žalovanej ako oprávnenej v predmetných exekučných konaniach a k vyvolaniu ich právnej neistoty vo vzťahu k ochrane ich vlastníckeho práva. Vadný stav v čase podania žaloby trval a bezdôvodne zasahoval do ich vlastníckeho práva, bol v rozpore s reálnym stavom veci a existujúcou právnou úpravou, a teda postup žalovanej bol podľa nich vadný, skutočnosťou tvrdené boli právne neudržateľné, pričom uvedeným postupom žalovanej boli ohrozené na svojich právach v časti realizácie ich vlastníckych práv, t.j. žaloba bola podaná dôvodne. Bez návrhu žalovanej na zriadenie exekučného záložného práva a k neexistujúcim rozostavaným bytom by neboli ohrozené na svojich právach, nemuseli by sa domáhať ich právnej ochrany, zvlášť, keď navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené a teda nevznikli by im v dôsledku potreby zachovania uvedeného postupu trovy. Boli toho názoru, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil otázku zavinenia zastavenia konania, keď mal za to, že späťvzatie žaloby bez prihliadnutia na dôvod jej späťvzatia bol sám o sebe zavinením na ich strane. Dôvod na začatie konania dalo práve správanie sa žalovanej, pričom dôvod na späťvzatie žaloby a zastavenie konania nebol ani na jednej strane, teda ani na ich strane ani na strane žalovanej. Predmet konania zanikol činnosťou tretej osoby nezávislej od vôle strana za tohto stavu boli nútené vziať žalobu späť, keďže vec, ktorá mala byť predmetom exekúcie v právnom zmysle zanikla, hoci reálne ani nikdy neexistovala.

9. Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyň nevyjadrila, odvolací návrh nepodala.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.) prejednal vec bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyň je dôvodné.

11. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

12. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 prvá veta C.s.p.).

13. Podľa § 256 ods. 1 CSP: ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

14. Ustanovenie § 256 ods. 1 C.s.p. je z obsahového hľadiska v podstate zhodné s ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p., účinného do 30.6.2016. Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je potrebné skúmať nárok na náhradu trov konania z procesného hľadiska zavinienia zastavenia konania. Žalovanému možno uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania v prípade, ak pre jeho správanie sa bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne.

15. Pri zastavení sporového konania je pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorá zo strán procesne zavinila, že konanie muselo byť zastavené. Kritérium procesného zavinienia je treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom, či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinienie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí žaloby, čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 7MCdo 4/2010 zo 14.9.2011).

16. Žalobkyne vo veci samej založili nárok na vylúčenie veci z exekúcie na tom skutkovom a právnom základe, že bývalá Správa katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu na základe neznámeho úkonu vykonala na LV č. XXXX, kat. úz. G. zápis k 36 rozostavaným bytom na plochej streche bytového domu na ul. B. Č.. XX-XX P. X., ktoré však nikdy neexistovala ani náznakom neexistujú. Podľa exekučného príkazu č. EX 62/2013 zo dňa 14.2.2013 vydaného súdnym exekútorom, vo veci došlo k vzniku stavu, že údajne rozostavané byty, ktoré ako neskôr bolo preukázané, v údajnom vlastníctve spoločnosti INTERSET Bratislava, s.r.o. mali byť zexekvované za účelom zabezpečenia údajnej pohľadávky žalovanej, a to napriek skutočnosti, že ani jeden z 36 rozostavaných bytov neexistoval. Predmetné rozostavané byty existovali len vo sfére právnej fikcie vytvorenej na LV č. XXXX, kat. územie G.. Vzhľadom na uvedené, keďže žaloba bola z procesného hľadiska podaná dôvodne, avšak konanie nebolo zastavené z dôvodu správania sa žalovanej vedúceho k späťvzatiu žaloby a chápaného v tom zmysle, že by sa žalovaná celkom, či v relevantnom rozsahu zachovala v zmysle žalobnej požiadavky, nakoľko k zastaveniu došlo v dôsledku toho, že Okresný úrad Bratislava, Katastrálny odbor dňa 20.11.2013 vykonal zápis údajov o právach k nehnuteľnostiam do operátu katastra nehnuteľností na základe listiny č. Z-18996/13 na LV č. XXXX, kat. úz. G.. Na základe uvedeného postupu došlo k výmazu neexistujúcich rozostavaných bytov, ako aj k zmene spoluvlastníckeho podielu na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20.3.2013 č.k. 21C 132/2010-167, právoplatným dňa 18.4.2013, ktorým súd určil, že v bytovom dome na ul. B. Č.. XX-XX P. X. rozostavané byty neexistujú a zároveň došlo k uskutočneniu zmeny poschodia v zmysle katastrálneho zákona. Žalobkyne tak v dôsledku toho vzali svoju žalobu späť a žiadali konanie zastaviť. Vinu na zastavení konania nemožno pričítať ani žalobkyniam ani žalovanej, v danom prípade tak pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania odvolací súd považoval za dané vyššie uvedené dôvody ako dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil, keďže neboli splnené podmienky pre jeho potvrdenie ani pre zrušenie a podľa § 256 ods. 1, § 257 a § 396 ods. 1 a 2 C.s.p. nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania žiadnej zo sporových strán nepriznal, nakoľko u žiadnej zo sporových strán nedošlo k procesnému zavinieniu zastavenia konania vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa, keď žaloba bola žalobkyňami

podaná dôvodne a k jej späťvzatiu nedošlo pre správanie sa žalovanej a ani pre procesné zavinenie žalobkyní.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 C.s.p.).